

Aleviler'in çoğu tarafından Cumhuriyet'in getirdiği yeni değerler beктаşılığın resmi alanda da gerçekleşmesiydi. Halkçılık (demokrasi), özgürlük (inkılapçılık), sınıfsızlık-eşitlik, toplumsal birlik (varlık birliği), laiklik, eğitim ve bilim ihtiyaçlığı (ilim ve irfan); kültürün, sanatın, müziğin, dansın, modanın güncel hayatta yer kazanması ve Pers-Arap kültür şemalarının'dan arınması, gerçekten de Alevi-Bektaşılığın yaşam tarzlarının özlemlerine yanıt vermektedir ve felsefesine de büyük paraleller göstermektedir.

Alevi-Bektaşilerin 13.-14.yy'da gerçekleştiremedikleri değerlerin, Avrupa'da 17.-18. yy'de Fransız Devrimin'den itibaren 18.-19. yy süreci içerisinde başarmaları ve Alevi-Bektaşî değerlerinin yeni kılıf altında Avrupa'da gündeme gelmesi, batıya yönelmenin bir diğer gerekcesidir.

ç) **Post Modern Çağında yeniden bilinçlenen Alevilik**

Cumhuriyet'in getirdiği ilkeler arasında ilk başta kendisini ifade edebilen Aleviler artık sıcak bağımlı koptuğu Alevi dergahlarını tekrar açmak yerine, çağdaş ve modern değerler ile uğraşmayı daha

faydalı görmüşlerdir. İnancısal boyutlar yerine bilimsel eğitim ağırlık kazanmıştır.

Ne yazık ki 1960'lı yıllarında bir dönüşüm farkedilmiştir. Kendi felsefesinden ve felsefenin mantıksal açıklığından mahrum kalan Alevi gençliği devrimci harekât içinde kendisini ifade etmeye çalışmıştır. Buna göğüs germek için insiyatif ve alternatif üretmeye çalışanlar Mustafa Timsi başkan-

lığında 'Türkiye Birlik Partisi'ni canlandırmışlardır. Ne yazık ki bu iyimser partileşme baltalanmıştır.

Türkiye'de sağ-sol, faşist-devrimci, laik-dindar ikircilikler köruklenirken ve Alevi toplumuna soykırımlar yeniden canlanıp, çoğalırken, Avrupa'ya göçenlerin büyük bir kısmı da Alevi kökenli insanlar olmuştur.Sünni inancını Avrupa'da da yaşatmak isteyenler cami kurma çabasını gösterirken,

Aleviler ilk başta daha çok sendikalar da, halkevlerin de ve yurtseverler derneklerinde yer almışlardır. 1980'li yılların da kurulan ilk Alevi Kültür Dernekleri daha çok bu inancın unutulmaması için çaba sarfetmişlerdir. Dönüm noktası *2 Temmuz 1993 Sivas katliamı* olmuştur. Alevi Kültür Merkezleri'nin sayısının da bir patlama yaşanırken, Avrupa Alevi Birlikleri Federasyonu daha henüz hazır olmadığından, toplumdan gelen isteklere dünya kamuoyu karşısında olumlu, ilerici, demokrat, çoğulcu, birleştirici, eğitici ve kalıcı cevap verme gerekcesi ile karşı karşıya kalmıştır. Her şeye rağmen bu dönem Aleviliğın geleceğini belirliyecek dönemdir.

Farkettiğimiz bir başka izlenimse Alevilerin din konusunda kararsız olmaları ve özellikle genç nesilin ateizme sempati duymasıdır. Bu Alevilerin bilime verdikleri önemden kaynaklanabilir; çünkü batı bilim dünyası katolik-hıristiyan dinin karanlık dünya yorumuna karşı, mantıksal ve kanıtsal bir hareketti. Dünyayı bilimin kurallarına göre açıkladı ve idealist çözümlerden uzak durdu, yani herşeyi bir yaratıcıya bağlamaktan uzak durdu. Ayrıca Anadolu Alevileri Bektaşî dergahlarının kapanmasından sonra kendisini yenileyemedi ve böylece inancısal boyuta sarılan, ama kendi ilkelerini açıklık getiremeyen dedeler ve genç akademistler arasındaki anlaşamamazlıklar gittikçe büyüdü.